

การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4
โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี โดยใช้กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4
DEVELOPMENT OF PUBLIC MIND BEHAVIOUR OF THE 4TH PRIMARY SCHOOL STUDENTS
OF BANHUAYSALA SCHOOL, RATCHABURI PROVINCE USING GUIDANCE ACTIVITY BASED
SANGAHAVATTHU IV

พระอธิการปติเวศ ธมฺมวโร (นพธนาพัชร)¹
พระปลัดสรวิชัย อภิปัญญา, พระครูปลัดมารุต วรมงคล
Phraatikarn Patiwet Dhammavaro (Nopthanapat)
Phrapalad Soravit Apipanyo. PhraKrupalad Marut Woramongkalo.
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
E-mail : prachyaek@outlook.com

Received 22 June 2021; Revised 8 March 2022; Accepted 8 March 2022.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ใช้แนวคิดทางพระพุทธศาสนาเรื่องสังคหวัตถุ 4 และการพัฒนาจิตสาธารณะเป็นกรอบการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี 2) พัฒนาชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 สำหรับพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณเพื่อขยายผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการและครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 ท่าน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสัมภาษณ์ครู เรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 2) ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 3) แบบวัดจิตสาธารณะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย Paired samples t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) จิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับปานกลาง 2) ตัวชี้วัดที่ 1 และตัวชี้วัดที่ 2 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะไม่แตกต่างกัน 3) ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.01 S.D. = 0.44 T-norms = 47) ส่วนหลังเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4

โดยภาพรวม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}$ = 4.27 S.D. = 0.14 T-norms = 76) และติดตามผลหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}$ = 4.26 S.D. = 0.15 T-norms = 76)

คำสำคัญ: จิตสาธารณะ , กิจกรรมการแนะแนว , หลักสังคหวัตถุ 4

Abstract

This research follows a mixed method approach involving the Buddhist concept of SANGAHAVATTHU IV and the development of public mind. The purposes of this research were 1) to study Public Consciousness level of Phathom Suksa IV Students of Ban Huai Sala School, Yanghak Sub-District, Paktho District, Ratburi Province, 2) to develop guidance activities, and 3) to compare public consciousness behavior before and after using guidance activities based on concept of SANGAHAVATTHU IV. This mixed methods research conducted quantitative method in combination with qualitative research. Key informants were 5 school directors and teachers of Phathom Suksa IV Students. The population consisted of 23 Phathom Suksa IV students in Academic Year 2020, Ban Huai Sala School, Yanghak Sub-District, Paktho District, Ratburi Province. Research Instruments were 1) interview with teachers on public consciousness development of Phathom Suksa IV Students, 2) Guidance Activities based on the concept of SANGAHAVATTHU IV, and 3) a Public Consciousness Test. The statistical data analysis tools employed were such as percentage, mean, standard deviation, paired samples t-test. **The results showed that** 1. Public Consciousness level of Phathom Suksa IV Students of Ban Huai Sala School, Yanghak Sub-District, Paktho District, Ratburi Province, was at medium level. 2. The results of using Guidance Activities based on the concept of SANGAHAVATTHU IV found that indicator no. 1 and 2 of before and after using Guidance Activities based on the concept of SANGAHAVATTHU IV had significantly different average level of Public Consciousness behavior at the .05 level. 3. Before using Guidance Activities based on the concept of SANGAHAVATTHU IV, had the overview of Public Consciousness behavior at medium level ($\bar{X}$ = 3.01 S.D. = 0.44 T-norms = 47). After using Guidance Activities based on the concept of SANGAHAVATTHU IV, had the overview of Public Consciousness behavior at high level ($\bar{X}$ = 4.27 S.D. = 0.14 T-norms = 76). Comparing and following up the research results after using Guidance Activities based on the concept of SANGAHAVATTHU IV for 1 week found that the level of students' Public Consciousness behavior were not different.

Keywords: Public Mind , Guidance Activity , Sangahavatthu IV

บทนำ

การพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยสร้างให้คนเกิดสำนึกในความเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณที่แสดงออกถึงการเป็นผู้ที่มีอารยธรรมทางปัญญาและมีจิตใจที่ดีงาม ในปัจจุบันการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงทุกเรื่องทุกมุมของโลก การรับข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้คนสามารถกลั่นกรองข้อมูลที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคน เพื่อให้เป็นพลโลกที่ดีมีคุณภาพ ความเป็นผู้มีจิตสาธารณะ ไม่ใช่ภาวะที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเองแบบฉับพลันหรือปัจจุบันทันด่วนโดยไม่ได้ผ่านกระบวนการในการเรียนรู้ การฝึกฝน การอบรม หรือการตระหนักรู้อย่างลุ่มลึก ความเป็นผู้มีจิตสาธารณะล้วนเป็นภาวะที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่อย่างน้อยต้องผ่านการเรียนรู้ การฝึกฝนทั้งโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม รวมถึงการตระหนักรู้ด้วยตนเองอย่างลุ่มลึก เมื่อผ่านสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ผู้นั้นมีภาวะของความเป็นผู้มีใจเห็นใจ อยากช่วยเหลือ อยากอนุเคราะห์โดยไม่หวังผลตอบแทนจากการกระทำของตน ดังนั้นความเป็นผู้มีจิตสาธารณะจึงเป็นภาวะอย่างหนึ่งที่ต้องมีการพัฒนา การเรียนรู้ การฝึกฝนด้วยหลักการ กระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกว่าจะบรรลุภาวะที่เรียกว่า “ความเป็นผู้มีจิตสาธารณะอย่างแท้จริง” คนที่มีจิตสาธารณะมักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมกิจกรรมของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ต่อสังคม ต่อประเทศชาติ มีสำนึกและยึดมั่นในระบบคุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม ไม่ทำอะไรที่เป็นโทษต่อคนหมู่มาก ไม่นิ่งดูเฉย หากเห็นว่าตนจะทำการใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมได้แม้จะเพียงเล็กน้อยก็จะทำ จิตสาธารณะเป็นลักษณะสำคัญของการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ เพราะบุคคลที่มีจิตสาธารณะเป็นผู้ที่มีความตระหนักในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม จะต้องตระหนักในสิทธิของตนไม่ล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น ธรรมชาติของมนุษย์มักมีความเห็นแก่ตัวเป็นส่วนมาก มักคิดถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก จนบางครั้งก็ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนแต่ตนเองสบาย มีความสุขบนความทุกข์ของเพื่อนมนุษย์ ในยุคสมัยปัจจุบัน ที่ผู้คนในโลกประสบกับปัญหาและภัยต่าง ๆ ยังมีบุคคลบางกลุ่มที่เห็นแต่ประโยชน์ของตนเป็นหลัก เอาแต่เอาเปรียบเพื่อนมนุษย์รวมถึงสัตว์และธรรมชาติอยู่ไม่น้อยคนส่วนใหญ่ทั่วไปมักดิ้นรนต่อสู้เพื่อตนเอง ไม่สนใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับส่วนรวม รู้จักแต่จะใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น ถ้าทุกคนในสังคมนิ่งเฉยปล่อยให้คนในชาติขาดจิตสาธารณะไปเรื่อย ๆ วันหนึ่ง ประเทศชาติคงไม่เหลืออะไร ดังนั้น ทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปลูกฝังจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นกับบุคคลในชาติ โดยเฉพาะนักเรียนเพราะเป็นวัยที่สามารถปลูกฝังลักษณะดีงามให้เกิดขึ้นได้ง่าย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(2560) สำนักงานรัฐมนตรี ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) โดยให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้อง พัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโต อย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัว เท้าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน

หลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนาที่เป็นพื้นฐานดั้งเดิมของการดำเนินชีวิตที่ดีงามในสังคม การเป็นสมาชิกที่ดี ช่วยสร้างสรรค์สังคมเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต คือ หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 โดยหลักสังคหวัตถุ 4 นั้นส่งเสริมการใช้ชีวิตที่ดีร่วมกัน มีหลักในการสงเคราะห์และช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นพื้นฐาน มีแนวปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับทุกคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุข มีกล่าวไว้ในสังคหสูตร ว่าด้วยสังคหวัตถุ

ความว่า ภิกษุทั้งหลาย สังคหวัตถุ (ธรรมเครื่องยึดเหนี่ยว) 4 ประการนี้ สังคหวัตถุ 4 ประการ อะไรบ้าง คือ 1) ทาน (การให้) 2) เพียรวัชชะ (วาจาเป็นที่รัก) 3) อุตถจริยา (การประพฤติประโยชน์) 4) สมานัตตตา (การวางตนสม่ำเสมอ) ภิกษุทั้งหลาย สังคหวัตถุ 4 ประการนี้แล ทาน เพียรวัชชะ อุตถจริยาในโลกนี้และสมานัตตตาในธรรมนั้น ๆ ตามสมควร สังคหวัตถุธรรมเหล่านี้แลช่วยอุ้มชูโลก เหมือนลิ่มสลักที่ยึดคุมรถซึ่งแล่นไปไว้ได้ฉะนั้น ถ้าไม่พึงมีธรรมเหล่านี้ มารดาหรือบิดาก็ไม่พึงได้การนบถือหรือการบูชาเพราะบุตรเป็นเหตุ แต่เพราะบัณฑิตเล็งเห็นความสำคัญของสังคหวัตถุธรรมเหล่านี้ ฉะนั้น บัณฑิตเหล่านั้น จึงถึงความเป็นใหญ่และเป็นผู้นำสรสรเสรี และสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ. ปยุตฺโต)(2540) ได้กล่าวอธิบายไว้ว่า การบำเพ็ญสงเคราะห์ คือ ปฏิบัติ ตามหลักการสงเคราะห์ หรือ ธรรมเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน และประสานหมู่ชนไว้ในสามัคคี ที่เรียกว่า สังคหวัตถุ 4 อย่าง ดังต่อไปนี้ 1) ทาน คือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ แบ่งปัน ช่วยเหลือสงเคราะห์ ด้วยปัจจัยสี่ หรือทรัพย์สินสิ่งของ ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจ และศิลปวิทยา 2) ปิยวาจา พูด อย่างรักกัน คือ กล่าวคำสุภาพ ไพเราะ น่าฟัง ชี้แจงแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีเหตุผลเป็นหลักฐาน ชักจูงในทางที่ดีงาม หรือคำแสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจ รู้จักพูดให้เกิดความเข้าใจดี สมาน สามัคคี เกิดไมตรี ทำให้รักใคร่นบถือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน 3) อุตถจริยา ทำประโยชน์แก่เขา คือ ช่วยเหลือด้วยแรงกาย และชวนช่วยช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ รวมทั้งช่วย แก้ไขปัญหาและช่วยปรับปรุงส่งเสริมในด้านจริยธรรมและ 4) เอาตัวเข้าสมาน คือ ทำตัวให้เข้ากับเขาได้วางตนเสมอต้นเสมอปลาย ให้ความเสมอภาค ปฏิบัติสม่ำเสมอกับต่อคนทั้งหลายไม่เอาเปรียบ และเสมอในสุขทุกข์ คือ ร่วมสุข ร่วมทุกข์ ร่วมรับรู้ ร่วมแก้ไขปัญหา เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขร่วมกัน จะเห็นได้ว่าหลักธรรมในการดำเนินชีวิตนั้นจะช่วยหล่อหลอมให้คนเป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งกาย วาจา และจิตใจ ทำให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรับรองว่าหลักสังคหวัตถุ 4 นั้นสามารถพัฒนาจิตสาธารณะได้จริง อาทิ การมีจิตสาธารณะตามแนวทางพระพุทธศาสนา

ขณะเดียวกันมีข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้นมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจาก ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ส่วนมากยังต้องการแรงกระตุ้นในการช่วยเหลือผู้อื่น มีอยู่ส่วนน้อยที่มีจิตสาธารณะที่ดีถึงดีมาก และมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจนั้นอยู่ในระดับน้อย ส่วนมากจะเข้าร่วมเมื่อถูกครูบอกหรือบังคับ ทั้งนี้การมีจิตสาธารณะของนักเรียนนั้นเกิดขึ้นจากการปลูกฝังโดยผ่านการเรียนการสอนที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของการเสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยทำให้เด็กมีจิตสาธารณะที่ทำด้วยใจมิใช่การบังคับ การมีจิตสาธารณะของผู้เรียนนั้นต้องร่วมกันช่วยปลูกฝังทั้งผู้ปกครองที่บ้านและครูที่โรงเรียนด้วย

จากสำคัญและความเป็นมาของปัญหาตามที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้สำรวจหาข้อมูล เบื้องต้นจากแบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์และการประเมินแบบวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงมีความสนใจในการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี โดยใช้กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในฐานะที่เป็นพลเมืองชาติและพลโลกตามมาตรฐานการศึกษา และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

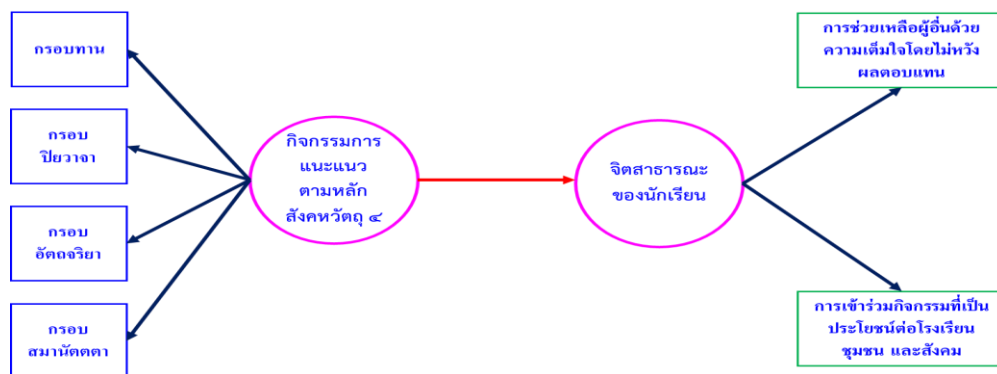
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา ตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

2. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 สำหรับพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา ตำบลยางหัก อำเภopakทอง จังหวัดราชบุรี

3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา ตำบลยางหัก อำเภopakทอง จังหวัดราชบุรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods research) โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณเพื่อขยายผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการและครูผู้สอนประจำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ประเด็น คือ 1) ประเด็นเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน 2) ประเด็นเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ดำเนินการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนธันวาคม 2563 และนำข้อมูลที่ได้นำมาดำเนินการลดทอนข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาสร้างเป็นชุดกิจกรรม

ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ โดย การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่เลือกโดยเจาะจง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 และ 2) แบบวัดจิตสาธารณะ ซึ่งแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบวัดจิตสาธารณะ จำนวน 2 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดละ 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย Paired samples t-test

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ แบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบจำลองสถานการณ์เรื่อง “การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี โดยใช้กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4” ได้ผลการวิจัยดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้นมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$ S.D. = 0.44 T-norms = 47) โดยพิจารณาจาก ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ส่วนมากยังต้องการแรงกระตุ้นในการช่วยเหลือผู้อื่น มีอยู่ส่วนน้อยที่มีจิตสาธารณะที่ดีถึงดีมาก และมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจนั้นอยู่ในระดับน้อย ส่วนมากจะเข้าร่วมเมื่อถูกครุบอหรือบังคับ ทั้งนี้การมีจิตสาธารณะของนักเรียนนั้นเกิดขึ้นจากการปลูกฝังโดยผ่านการเรียน การสอนที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของการเสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยทำให้เด็กมีจิตสาธารณะที่ทำด้วยใจมิใช่การบังคับ การมีจิตสาธารณะของผู้เรียนนั้นต้องร่วมกันช่วยปลูกฝังทั้งผู้ปกครองที่บ้านและครูที่โรงเรียนด้วย

2. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$ S.D. = 0.44 T-norms = 47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$ S.D. = 0.52 T-norms = 48) และตัวชี้วัดที่ 2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$ S.D. = 0.44 T-norms = 46) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 หลังเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.27$ S.D. = 0.14 T-norms = 76) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.32$ S.D. = 0.18 T-norms = 80) และตัวชี้วัดที่ 2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.23$ S.D. = 0.21 T-norms = 70) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ติดตามผลหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.26$ S.D. = 0.15 T-norms = 76) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.31$ S.D. = 0.16 T-norms = 79) และตัวชี้วัดที่ 2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.22$ S.D. = 0.21 T-norms = 70)

หัวข้อ	ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ			
	ก่อนการเข้าสู่กิจกรรมการแนะแนว			
	$\bar{x}$	S.D.	T-norms	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	3.1174	0.5267	48	ปานกลาง
ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	2.9087	0.49787	46	ปานกลาง
รวม	3.0130	0.44860	47	ปานกลาง

หัวข้อ	ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ			
	หลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนว			
	$\bar{x}$	S.D.	T-norms	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	4.3283	0.18017	80	สูงมาก
ตัวชี้วัดที่ 2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	4.2304	0.21781	70	สูงมาก
รวม	4.2793	0.14803	76	สูงมาก

3. ตัวชี้วัดที่ 1 และตัวชี้วัดที่ 2 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวชี้วัดที่ 1 และตัวชี้วัดที่ 2 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี หลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 และติดตามผล มีค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หัวข้อ	การทดสอบ	พฤติกรรมจิตสาธารณะ				
		N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ตัวชี้วัดที่ 1	ก่อน การใช้ชุดกิจกรรม	23	3.1174	0.5267	-10.472	0.955
	หลัง การใช้ชุดกิจกรรม	23	4.3283	0.18017		
ตัวชี้วัดที่ 2	ก่อน การใช้ชุดกิจกรรม	23	2.9087	0.49787	-10.883	0.354
	หลัง การใช้ชุดกิจกรรม	23	4.2304	0.21781		

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยใช้กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี” สามารถอภิปรายผลตามลำดับได้ดังนี้

1) จากการวิจัยการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้นมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง โดย

พิจารณาจาก ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ส่วนมากยังต้องการแรงกระตุ้น ในการช่วยเหลือผู้อื่น มีอยู่ส่วนน้อยที่มีจิตสาธารณะที่ดีถึงดีมาก และมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจน้อยในระดับน้อย ส่วนมากจะเข้าร่วมเมื่อถูกครุบอกหรือบังคับ ทั้งนี้การมีจิตสาธารณะของนักเรียนนั้นเกิดขึ้นจากการปลูกฝังโดยผ่านการเรียนการสอนที่มีความเกี่ยวข้องกับ เรื่องของการเสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยทำให้เด็กมีจิตสาธารณะที่ทำด้วยใจมิใช่การบังคับ การมีจิต สาธารณะของผู้เรียนนั้นต้องร่วมกันช่วยปลูกฝังทั้งผู้ปกครองที่บ้านและครูที่โรงเรียนด้วย ผู้วิจัยคิดว่าการที่เด็ก นักเรียนจะมีจิตสาธารณะที่สูงขึ้นได้นั้นก็เริ่มได้ด้วยการปลูกฝังและพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยใช้ชุด กิจกรรมที่มีความสอดคล้องเกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนที่เหมาะสม สอดคล้องกับ งานวิจัยของ จิตรฐิกานต์ สบายจิตร(2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จาก การสัมภาษณ์ครูผู้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการแสดงออกด้านจิตสาธารณะของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังมีปัญหาและความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการมี จิตสาธารณะเพิ่มขึ้น ที่เป็นพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่น และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน และสังคม โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมในบริบทที่ หลากหลายและเหมาะสม ผ่านกระบวนการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสนับสนุน ในการจัดทำร่าง รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะที่พึงประสงค์

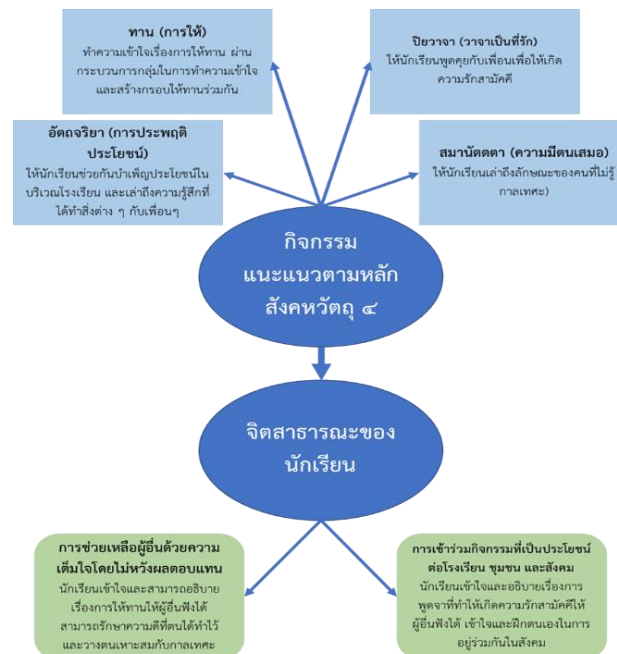
2) พบว่า องค์ประกอบของกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 สำหรับพัฒนาพฤติกรรมจิต สาธารณะ ประกอบไปด้วย 1) แผนเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคห วัตถุ 4 เป็นการปฐมนิเทศเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคห วัตถุ 4 และแจกแบบประเมินตนเอง เรื่อง การมีจิตสาธารณะ ก่อน หลังและติดตามผลการใช้กิจกรรมการแนะ แนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 2) กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ที่ 1 ทาน นักเรียนเข้าใจเรื่องการให้ทานและสามารถอธิบายเรื่องการให้ทานให้ผู้อื่นฟังได้(ทำความเข้าใจเรื่องการให้ทาน ผ่านกระบวนการกลุ่มในการทำความเข้าใจและสร้างกรอบให้ทานร่วมกัน) กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคห วัตถุ 4 เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ที่ 2 ปิยวาจา นักเรียนเข้าใจเรื่องการพูดจาที่ทำให้เกิดความรักสามัคคีและ อธิบายเรื่องการพูดจาที่ทำให้เกิดความรักสามัคคีให้ผู้อื่นฟังได้ (ให้นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนเพื่อให้เกิดความรัก สามัคคี) กิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ที่ 3 อัถตจริยา นักเรียนเข้าใจถึง การประพฤติประโยชน์ต่อส่วนรวม และฝึกตนเองในการอยู่ร่วมกันในสังคม (ให้นักเรียนช่วยกันบำเพ็ญ ประโยชน์ในบริเวณโรงเรียน และเล่าถึงความรู้สึกที่ได้ทำสิ่งต่าง ๆ กับเพื่อนๆ) กิจกรรมการแนะแนวตาม หลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ที่ 4 สมานัตตตา นักเรียนสามารถรักษาความดีที่ตนได้ทำไว้ และวาง ตนเหมาะสมกับกาลเทศะ (ให้นักเรียนเล่าถึงลักษณะของคนที่ไม่รู้จักกาลเทศะ) และมีคุณภาพสามารถส่งเสริม ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะมาก ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัด ราชบุรีได้ โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดที่ 1 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 นักเรียนมี ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งมากกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคห วัตถุ 4 ที่นักเรียนมีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อติดตามผลนักเรียนมีระดับ พฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูง และพบว่า ตัวชี้วัดที่ 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตาม หลักสังคหวัตถุ 4 นักเรียนมีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งมากกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรม การแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 ที่นักเรียนมีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อ

ติดตามผลนักเรียนมีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก ผู้วิจัยคิดว่าชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 ที่ใช้นั้นมีคุณภาพที่อยู่ในเกณฑ์โดยดูได้จากระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้เรียนก่อนหลังการใช้ชุดกิจกรรม และการติดตามผลที่ได้ผลไปในทิศทางที่ตั้งเป้าไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรฐิกานต์ สบายจิตร(2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) บทบาทของครูบทบาทของนักเรียน 5) การวัดและประเมินผล ซึ่งด้านองค์ประกอบ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างความตระหนักรู้ในตนเอง 2) การเสริมสร้างอัตมโนทัศน์ผู้เรียน 3) การกำหนดเป้าหมายและโน้มนำพฤติกรรมที่ต้องการ 4) การกำกับและแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และ 5) การสะท้อนผลและปรับปรุงการปฏิบัติ และผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ พบว่า นักเรียนมีความใส่ใจในการปฏิบัติกิจกรรมตามรูปแบบอยู่ในระดับมาก มีพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะผ่านการเขียนรายงานตนเอง ที่แสดงถึงพฤติกรรมปฏิบัติด้านจิตสาธารณะที่ชัดเจนและสม่ำเสมอ ผลการประเมินจิตสาธารณะของผู้เรียน โดยผู้สอนภายหลังการใช้รูปแบบ พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะโดยรวมในระดับสูง รวมทั้งผลการสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ และความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมตามการรับรู้ของครู พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลได้ ส่วนผลการสะท้อนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมตามรูปแบบ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบมีความเหมาะสม สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นได้ในระดับมาก

3) จากศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 พบว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี มีพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่อยู่ที่ระดับ 0.05 พบว่า **ตัวชี้วัดที่ 1 และตัวชี้วัดที่ 2** นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการแนะแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยคิดว่าชุดกิจกรรมการแนะแนวที่ประยุกต์กับหลักสังคหวัตถุ 4 ทางพระพุทธศาสนามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝังความคิดและพฤติกรรมของเยาวชน ให้เห็นถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมต้องมีความเสียสละซึ่งกันและกัน บำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมบาง ไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ของตนจนเกินงาม รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของพระจิรศักดิ์ ทีปธมโม (ดาทอง)(2560) กล่าวว่า ผลการวิจัย พบว่า 1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังหิน จังหวัดชลบุรีก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีระดับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง 2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังหิน จังหวัดชลบุรีหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวม มีระดับจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงมาก 3. ผลการเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังหิน จังหวัดชลบุรี ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยภาพรวมและรายด้านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังหิน จังหวัดชลบุรีที่มีเพศแตกต่างกันหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีระดับจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่อยู่ที่ระดับ 0.05 5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังหิน

จังหวัดชลบุรีที่มีรายได้ผู้ปกครองแตกต่างกัน หลังการเข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีระดับจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่อยู่ที่ระดับ 0.05

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยใช้กิจกรรมการแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยศาลา จังหวัดราชบุรี” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) การใช้กิจกรรมการแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้เรียน ควรจัดชุดกิจกรรมโดยคำนึงถึงระยะเวลา เป้าหมาย และกลุ่มประชากร รวมทั้งให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ เพื่อกำหนดการเป็นไปได้อย่างดี และประสบผลสัมฤทธิ์อย่างสูงสุด
- 2) ควรมีการศึกษาระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ ก่อนการดำเนินกิจกรรม เพื่อปรับให้เหมาะสมต่อกลุ่มประชากร และมีการติดตามผลเพิ่มเติมหลังการจัดกิจกรรมแล้ว ในระยะเวลาที่เหมาะสม
- 3) นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางในการจัดชุดกิจกรรมให้เหมาะสมต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรนำชุดกิจกรรมการแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้เรียน ไปใช้ในโรงเรียนที่มีกลุ่มประชากรแตกต่างกับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย และช่วงอายุ
- 2) ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ด้านต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว และศาสนา
- 3) ควรมีการเปรียบเทียบ การใช้ชุดกิจกรรมกิจกรรมการแนวตามหลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ ระหว่างนักเรียนกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างชัดเจน

References

- Chittikarn Sabaijit. (2015). Developing a Model of Learning Activities to Enhance Public Mind for Grade 6 Students. *Doctor of Philosophy Thesis* (Innovative Program in Curriculum and Learning). Graduate School: Mahasarakham University.
- Office of the National Economic and Social Development Board Prime Minister's Office. *National Economic and Social Development Plan, No. 12, 2017 – 2021*.
- Phra Chirasak Teepathammo (Dathong). (2017). Public Mind Development Using Cooperative Learning Based on Sangahavathu 4 of Prathomsuksa 6 Students at Wat Wang Hin School Chonburi. *Master of Arts Thesis. Department of Educational Psychology and Guidance*. Graduate School: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Somdej Phra Buddhakosachan (P.A. Payutto). (1997). *A Constitution for Living*, Original and revised editions-more. (1-200 ed.).

